

SENTINȚA COMERCIALA NR....
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN2005
PREȘEDINTE – XXXXXXXXX
GREFIER - YYYYYYYYYY

MINISTERUL PUBLIC REPREZENTAT DE PROCUROR ZZZZZZZZZ

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea cererii formulată în baza contenciosului administrativ de reclamanta SC XXXXXXXX SRL GALAȚI, cu sediul în Galați,, în contradictoriu cu pârâta DGFP GALAȚI, cu sediul în Galați,

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de2005, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, când tribunalul a avut nevoie de timp pentru deliberare și a amânat pronunțarea cauzei la data de2005.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei comerciale de fata;

Examinând actele și lucrările dosarului, constată cele ce urmează:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la Tribunalul Galați - Secția Comercială, Maritimă și Fluvială și de Contencios Administrativ sub nr./2005 din2005, reclamanta SC XXXXXXXXXX SRL Galați, prin administrator XXXXXX - în baza disp. art. 1 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, modificată prin Legea nr. 111/2003 și Legea nr. 232/2003, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 945/2003, art. 4 și art. 7 Cod Comercial, art. 1470 Cod civil, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 și Legea Contenciosului administrativ nr. 554/2004 - a chemat în judecată civilă pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE GALAȚI pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună:

1. Anularea Deciziei nr.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați, Raportului privind rezultatul inspecției fiscale nr.

întocmit la2004 de Direcția Controlului Fiscal Galați și Deciziei de impunere din2004 a aceluiași organ fiscal;

2. Exonerarea reclamantei de la plata sumei de lei stabilită de organele fiscale cu titlul de impozit pe profit;

3. Să se constate că reclamanta se încadrează în regimul de impozitare specific microîntreprinderilor în cota de 1,5% impozit pe venit, datorând către bugetul de stat suma de lei cu titlul de impozit pe venit;

4. Obligarea paratei să restituie reclamantei suma de lei reprezentând diferența între suma de lei stabilită cu titlul de impozit pe profit de organele fiscale (plătită de reclamanta) și suma de lei datorată în mod legal cu titlul de impozit pe venit;

5. Obligarea paratei la plata dobânzilor aferente sumei de lei pentru perioada2004 -2005, dobânda calculată în mod provizoriu de reclamanta la valoarea de lei.

Prin cererea de chemare în judecată și concluziile orale din2005 (f. 203), reclamanta a solicitat obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cauză.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a învederat instanței - în esență - următoarea situație de fapt:

în cursul anului 2003 (trim. IV) societatea XXXXXXXXXXXX SRL a desfășurat activitate de prestări servicii pentru beneficiari externi constând în reparații autoturisme.

Pentru plata serviciilor prestate au fost emise următoarele facturi externe:

- factura nr.2003 în valoare de lei (.....euro);
- factura nr.2003 în valoare de lei (.....euro);
- factura nr.2003 în valoare de lei (.....euro);
- factura nr.2003 în valoare de lei (..... euro);
- factura nr.2003 în valoare de lei (.....euro).

La data de2004 în baza ordinului de plată nr. .. societatea reclamantă a plătit în contul bugetar nr. 20.17.01.28 (cont destinat plăților aferente impozitului pe venit) suma de lei cu explicația: impozit pe venit trim. IV 2003.

Deși plata a fost efectuată cu titlu de impozit pe venit (1,5 %) suma achitată a fost calculată în mod eronat de societatea reclamantă ca și impozit pe profit (,25%).

Având în vedere faptul că societatea XXXXXXXXXXXX SRL se încadrează din punct de vedere legal în regimul de impozitare al microîntreprinderilor, datorând bugetului de stat un impozit pe venit în cuantum de pe mai lei (1,5 % impozit pe venit) și nu impozit pe profit în cuantum

de lei (12,5 %) așa cum în mod greșit se plătit la data de2004, prin adresa nr.....2004 a solicitat organelor fiscale să-i restituie diferența de sumă achitată în plus, respectiv suma de lei (diferența dintre lei și lei datorată).

Odată cu cererea de restituire a sumei virate în plus, reclamanta a solicitat organelor de control fiscal să efectueze și un control în vederea stabilirii în mod complet și corect a obligațiilor de plată ale societății.

La data de2004, urmare controlului efectuat așa cum rezultă din raportul privind rezultatul inspecției fiscale încheiat la data de2004, organele de control au stabilit că societatea reclamantă se încadrează în regimul de impozitare pe profit (în cotă de 12,5 %) și nu în, regimul de impozitare al microîntreprinderilor (în cotă de 1,5 %) reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, modificată prin Legea nr. 111/2003 și prin Legea nr. 232/31.05.2003, obligând-o la plata unui impozit pe profit în sumă totală de 628.348.386 lei.

În urma contestației formulate împotriva raportului de inspecție fiscală din2004, prin Decizia nr.....2004, s-a dispus desființarea în totalitate a acestui raport și reverificarea societății pentru aceeași perioadă și aceleași tipuri de impozite.

Cu ocazia reverificării societății reclamante, s-a întocmit raportul privind rezultatul inspecției fiscale din data de2004, organele de control fiscal stabilind de această dată că aceasta se încadrează în regimul juridic de impozitare pe profit (în cotă de 12,5 %), iar nu în regimul de impozitare pe venit al microîntreprinderilor (în cotă de 1,5 %).

Cu ocazia acestei revendicări organele de control au stabilit că societatea reclamantă datorează cu titlu de impozit pe profit suma totală de lei.

Au mai stabilit că suma de lei plătită în mod greșit de societatea reclamantă este legal datorată, chiar dacă s-a plătit în alt cont, obligând-o să plătească în plus față de suma plătită o diferență de sumă în valoare de ... lei (diferența între suma de..... lei achitată deja de societate și suma de lei stabilită ca fiind datorată prin raportul de inspecție).

Pentru diferența desumă în cuantum de lei, cu titlu de impozit pe profit, s-a întocmit decizia de impunere pentru obligații fiscale suplimentare, iar la data de2005, după comunicarea înștiințării de plată nr. ... din....2005, potrivit ordinului de plată din ..2005, reclamanta a achitat această sumă în contul Trezoreriei Galați.

Împotriva raportului privind rezultatul inspecției fiscale din data de2004 societatea reclamantă a formulat contestație, arătând ca și în contestația anterioară, că nu se încadrează la regimul de impozitare pe profit în cotă de 12,5 %, ci în regimul de impozitare pe venit în cotă de 1,5 %.

A solicitat restituirea sumei de lei ca fiind nedatorată.

Prin Decizia nr.....2005 Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați a respins contestația formulată de reclamantă împotriva raportului de inspecție fiscală din2004, reținând ca fiind corecte constatările înscrise în

raportul de inspecție contestat cu privire la încadrarea societății reclamante în regimul de impozitare al impozitului pe profit, iar nu în regimul de impozitare pe venit.

Atât raportul privind rezultatul inspecției fiscale din data de2004, cât și Decizia nr.2005 prin care a fost soluționată contestația formulată de societatea reclamantă împotriva raportului privind rezultatul inspecției fiscale din data de2004, sunt nelegale și netemeinice, pentru următoarele considerente:

Atât organele de control, cât și organele care au soluționat contestația formulată de reclamantă au reținut permanent și în mod greșit că societatea XXXXX SRL nu se încadrează la regimul de impozitare al microîntreprinderilor (în cotă de 1,5 %), regim reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 modificată prin Legea nr. 111/2003 și prin Legea nr. 232/31.05.2003.

Pentru a ajunge la această concluzie, organele fiscale au susținut, în principal, că activitatea desfășurată de societate în exterior (constând în reparații auto) reprezintă o activitate de comerț exterior și nu activitate de prestări servicii, fiind aplicabile dispozițiile punctului nr. 3 al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor care menționează: "Nu intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe băncile, societățile de asigurare și reasigurare, societățile de investiții, societățile de administrare a investițiilor și societățile de depozitare, societățile de intermediere de valori mobiliare și societățile cu activitate exclusiv de comerț exterior".

Trecând peste argumentele de interpretare juridică ale organelor fiscale, potrivit cărora "prestațiile de servicii se asimilează ca fiind fapte de comerț, deci contestatoarea desfășoară activitate de comerțDeoarece serviciile sunt prestate exclusiv clienților externi, petenta se încadrează în rândul societăților cu activitate de comerț exterior", face precizarea că pct. 3 al alin. 1 din O.G. nr. 24/2001 a fost modificat prin dispozițiile legale ulterioare, respectiv, prin Legea nr. 111/2003 și prin Legea nr. 232/31 mai 2003.

Astfel, potrivit ultimei modificări a O.G. nr. 24/2001, în vigoare începând cu data de 31 mai 2003 și aplicabilă actelor comerciale efectuate de societate în luna octombrie 2003, punctul 3 al alin. 1 din O.G. nr. 24/2001, nu mai exclude de la beneficiul impozitării pe venit (în cotă de 1,5 %) societățile "cu activitate exclusivă de comerț exterior".

Organele fiscale au omis aceste aspecte legislative și au aplicat speței, în mod greșit, dispozițiile art. 1 alin. 3 din O.G. nr. 24/2001 într-o formă care nu mai era în vigoare după data de 31 mai 2003.

Chiar admitând opinia organelor fiscale potrivit căreia activitatea de "Reparații Auto" desfășurată în afara țării, ar putea fi considerată activitate de "comerț exterior", societatea reclamantă tot nu s-ar încadra la regimul de impozitare pe profit, întrucât, dispozițiile legale în vigoare după data de 31 mai 2003 nu mai înlătură societățile care desfășoară activități de comerț exterior de la sistemul de impunere în cotă de 1,5 % impozit pe venit.

în același sens, Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microîntreprinderilor aprobate prin Ordinul M.F. nr. 945 din 25.07.2003 menționează la art n pct. 4, penultimul alineat că, "Persoanele juridice care au ca obiect de activitate comerțul și în cadrul acestei activități predomină activitatea de comerț exterior, respectiv vânzarea mărfurilor românești pe piețele externe,....- beneficiază de acest sistem de impunere".

Pentru clarificarea privind regimul de impozitare aplicabil societății XXXXXX SRL, prin adresa nr.2004, aceasta s-a adresat Serviciului de Metodologie și Asistență Contribuabili - D.G.F.P. Galați, cu rugămintea de a se preciza care este regimul de impozitare la care se încadrează societatea.

Deși răspunsul primit de la Serviciul de Metodologie și Asistență Contribuabili prin adresa nr....2004, a confirmat încadrarea societății la regimul de impozitare pe venit (în cotă de 1,5 %) specific microîntreprinderilor, organele fiscale nu au ținut cont de această precizare, reținând în continuare că societății reclamante îi este aplicabil regimul de impozitare pe profit în cotă de 12,5 %.

În mod greșit, organele de control și organul de soluționare a contestației au stabilit că societatea reclamantă nu se încadrează la regimul de impozitare specific microîntreprinderilor deoarece nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 1 punctul 3 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, împrejurare care a condus la aplicarea regimului de impozitare pe profit în cotă de 12,5 % și obligarea societății la plata unui impozit pe profit în sumă totală de lei.

În dovedirea cererii de chemare în judecată, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, depunând la dosarul cauzei actele despre care a făcut vorbire în cuprinsul acțiunii și efectuarea unei expertize financiare-contabile (f. 9 și 10-43, 71-124), cu obiectivele precizate la termenul de judecată din2005 (f. 70) și încuviințate de instanța (f. 127).

Reclamanta a mai depus precizări (f. 48, 165-166) și note de concluzii (f. 186-195), pentru a fi avute în vedere la pronunțarea hotărârii.

Legal citată și reprezentată în instanța, parata Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați a formulat intampinare (f. 49-51) și a solicitat proba cu acte în apărarea sa (f. 52-65).

Prin intampinare, parata a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată, pentru următoarele motive:

Începând cu luna octombrie 2003 societatea a desfășurat activități de prestări servicii numai la extern care constituie în mod indubitabil activitate de comerț exterior.

Potrivit art. 1 alin. 3 din O.G. nr. 24/2001 această activitate nu intră sub incidența microîntreprinderilor care pot fi impozitate în cotă de 1,5 %.

Această excepție de la regulă a fost menținută și prin dispozițiile prevăzute în Legea nr. 111/2003.

De asemenea, O.M.F. nr. 945/25.06.2003 pentru aprobarea instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, art. II pct. 4, alin. 3, prevede: "Persoanele juridice plătitoare de impozit pe venit sau pe profit care desfășoară activitate de comerț exterior își păstrează același regim de impunere până la data de 31 decembrie 2003".

Totodată, Legea nr. 232/2003 pentru aprobarea O.G. nr. 36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar fiscală, care a modificat și completat O.G. nr. 24/2001 și Legea nr. 111/2003 prevede prin art. IX pct. 1 (1 - 1) "Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru încadrarea în categoria microîntreprinderilor începând cu anul fiscal următor, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. 1.

Opțiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, sub forma unei declarații pe proprie răspundere, până la data de 31 ianuarie inclusiv".

Din analiza acestor dispoziții legale, raportate la situația de fapt a reclamantei rezultă că activitatea desfășurată de aceasta trebuia să fi fost impozitată pe profit (12,5 %) și nu pe venit (1,5 %) așa cum susține reclamanta.

În sprijinul acestei afirmații invocă următoarele argumente:

- activitatea desfășurată este exclusiv de comerț exterior și nu predominantă;
- regimul de impunere, respectiv impozitul pe profit trebuie păstrat până la sfârșitul anului fiscal 2003, conform art. n, pct. 4 alin. 3 din O.M.F. nr. 945/2003;
- reclamanta avea dreptul să opteze pentru încadrarea în categoria microîntreprinderilor începând cu anul fiscal următor respectiv 2004, conform art. IX - 2, pct. 1 (1 - 1) din Legea nr. 232/2003 de modificare și completare a O.G. nr. 24/2001.

Prin acțiunea formulată reclamanta face abstracție de aceste dispoziții legale imperative pe care le interpretează într-o formă subiectivă.

Astfel, reclamanta invocă în apărare dispozițiile O.M.F. nr. 945/2003, art. II, pct. 4 penultimul alineat care prevede că persoanele juridice la care activitatea de comerț exterior predomină beneficiază de sistemul de impunere al microîntreprinderilor.

Din interpretarea acestui text de lege rezultă că intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda beneficiul sistemului de impunere al microîntreprinderilor, persoanelor juridice la care activitatea de comerț exterior predomină în raport cu activitățile desfășurate la intern, și nu pentru activitatea exclusivă așa cum este cea în cauză.

Raportul de expertiza contabilă, instrumentat în cauza la cererea reclamantei de expertul XXXX, a fost depus la dosar la ...2005 (f. 141-155),

Prin concluziile la raportul de expertiza, expertul XXXX a precizat următoarele:

Față de constatările efectuate la Capitolul II - Desfășurarea expertizei contabile, având în vedere că la finele anului 2002, SC XXXX SRL îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 la 31 decembrie 2001 și nu se află în nici una din situațiile prevăzute la art. 1 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, pentru anul 2003 este obligată la plata unui impozit în cotă de 1,5 % calculat asupra veniturilor înscrise în contul de profit și pierderi, respectiv regimul de impunere specificat la litera A din obiectiv.

Expertiza contabilă a determinat că în cazul în care reclamantei SC XXXX SRL i-ar fi fost aplicabil regimul de impozitare reglementat de Legea nr. 414/2002 și H.G. nr. 895/2002, suma de lei determinată de organul de control fiscal ar fi fost corect determinată din punct de vedere matematic.

În schimb, din punct de vedere fiscal, având în vedere faptul că reclamantei SC XXXXXX SRL i se aplică pentru anul 2003 regimul de impunere reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, impozitul se determină prin aplicarea unei cote de 1,5 % din veniturile realizate din orice sursă și nu prin aplicarea cotei de impozit pe profit de 12,5 % conform Legii nr. 414/2002 și H.G. nr. 895/2002.

Expertiza contabilă a stabilit că valoarea impozitului pe venitul micromtreprinderilor datorat de către SC XXXXXX SRL pentru anul fiscal 2003, este de lei.

Raportat la prevederile legale, expertiza contabilă a calculat dobânda la suma de lei (calculată ca diferență dintre suma de lei virată de către reclamanta SC XXXXXX SRL cu OP2004 cu titlu de impozit pe venit pe trim. IV 2003 și suma de lei determinată de către expertiză ca impozit pe venit datorat de către SC XXXXXXXXXXXL SRL pentru anul fiscal 2003) în procent de 0,06 % pe zi calendaristică.

A mai stabilit expertul contabil ca valoarea dobânzilor datorate pentru perioada 11.04.2004-30.04.2005 la suma de lei este de lei.

Parata a formulat obiecțiuni (f. 167-168), la care expertul a răspuns la 19.07.2005 (f. 176-179).

Cauza a fost soluționată cu participarea reprezentantului Ministerului Public.

Analizând și coroborând probele administrate în cauză, respectiv proba cu acte și expertiza contabilă și având în vedere susținerile părților, precum și dispozițiile legale în materie, Tribunalul consideră că acțiunea formulată de reclamanta este fondată în parte și urmează a fi admisă din următoarele considerente:

În temeiul disp. art. 1 alin. 1 din Legea Contenciosului administrativ nr. 554/2004, "orice persoană care se considera vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin

nesolutionarea in termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cazată".

Potrivit disp. art 8 alin. 1 din lege, „persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. 4, poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și eventual, reparații pentru daune morale".

Alin. 1 al art. 18 din aceeași lege prevede că "instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. 1, poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris".

În fapt, reclamanta s-a înființat în anul 1996, având ca obiect principal de activitate comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun.

Prin rezoluția nr.2002, obiectul de activitate al reclamantei a fost completat cu activitatea de întreținere și reparare autovehicule și reformulat codul 5170, în sensul că acesta include și activitatea de import-export.

Reclamanta - care a desfășurat activitate de prestări servicii pentru beneficiari externi constând în reparații autoturisme - a emis în trimestrul IV 2003 pentru plata serviciilor prestate următoarele facturi externe: nr. din2003, nr.2003, nr.....2003, nr.2003 și nr.2003 (f. 72-76).

Conform ordinului de plată nr..... 2004 (f. 11), reclamanta a achitat suma delei cu explicația „impozit pe venit trim. IV 2003".

Întrucât suma achitată a fost calculată în mod eronat ca și impozit pe profit, iar reclamanta se încadrează în regimul juridic al microintreprinderilor, datorând bugetului de stat impozit pe venit de lei, nu impozit pe profit în cuantum de lei, aceasta a solicitat organelor fiscale prin adresa nr.2005 (f. 33) restituirea diferenței de lei și efectuarea unui control, în vederea stabilirii obligațiilor de plată (f. 99).

Prin Raportul privind rezultatul inspecției fiscale încheiat la.....2004 (f. 92-98), organele de control au stabilit că reclamanta se încadrează în regimul de impozitare pe profit în cota de 12,5%, nu în regimul de impozitare al microintreprinderilor în cota de 1,5% și a obligat-o la plată unui impozit pe profit în suma de lei.

Urmare contestației reclamantei nr.2004 (f. 100-101, 102), prin Decizia nr.2004 (f. 103-110) parată a dispus desființarea în totalitate a raportului menționat și reverificarea societății pentru aceeași perioadă și aceleași tipuri de impozite.

Cu ocazia reverificării, parata a întocmit Raportul privind rezultatul inspecției fiscale nr.....2.2004 (f. 34-41), stabilind ca reclamanta se încadrează în regimul juridic de impozitare pe profit și datorează suma de lei cu titlu de impozit pe profit

A mai stabilit ca suma de lei, plătită de reclamanta, este legal datorată și a obligat-o pe aceasta să plătească o diferență în valoare de..... lei.

Pentru diferența de suma în cuantum de lei cu titlu de impozit pe profit, parata a întocmit Decizia de impunere pentru obligații fiscale suplimentare (f. 31-32), achitată de reclamanta după comunicarea instiintării de plată fir.....2005 (f 113) cu ordinul de plată din2005.

Reclamanta a formulat la ...2004 contestația nr.(f. 122), soluționată de parata prin Decizia nr.2005 în sensul respingerii ca neintemeiată (f. 24-30).

Pentru a hotărî astfel, organul de control a reținut - în esență - ca reclamanta nu a respectat condiția impusă de disp. art 1 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, referitoare la faptul că societățile cu activitate exclusivă de comerț exterior nu intra sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe.

Prin urmare, a apreciat organul de control că pentru exercițiul financiar 2003, reclamantei îi sunt aplicabile disp. art. 2 alin. 5 din Legea nr. 414/2002.

Contrar susținerilor paratei din întâmpinare și concluziile orale din 07.09.2005, reclamanta a respectat cerințele prevăzute de disp. art. 1 alin. 1 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, având cuprinse în obiectul de activitate activități de prestări servicii și comerț.

În sensul precizat, activitatea de prestări servicii (reparații auto) desfășurată de reclamanta în trim. IV 2003 nu poate fi considerată activitate de comerț în exterior, întrucât societatea nu a efectuat un export de mărfuri sau produse către beneficiari, ci a executat lucrări pentru beneficiari externi.

Asa cum a stabilit expertul contabil, reclamanta trebuia obligată pentru anul fiscal 2003 la plata unui impozit în cota de 1,5% calculat asupra veniturilor cuprinse în contul de profit și pierdere.

Urmează a fi respinse susținerile paratei din întâmpinare și concluziile orale, suma de lei calculată de organele de control financiar cu titlul de impozit pe profit rezultând prin aplicarea eronată a cotei de impozit pe profit de 12,5% pentru partea din profit care corespundea ponderii acestor venituri încasate efectiv la data controlului fiscal, respectiv prin aplicarea cotei de impozit pe profit de 25% pentru diferență.

Expertul contabil a concluzionat însă că reclamantei îi se aplică pentru anul 2003 regimul de impunere reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, impozitul trebuind determinat prin aplicarea unei cote de 1,5% din veniturile realizate din orice sursă.

In același sens, expertul contabil a mai precizat ca reclamanta datora impozit pe venitul microintreprinderilor pentru anul 2003 in suma de lei.

Cu privire k dobânda legala, același expert a arătat ca dobânda la suma de lei pentru perioada2004-.....2005 este in valoare de lei

Față de considerentele expuse și având în vedere dispozițiile legale menționate, in baza disp. art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 si art. 1169 Cod civil, Tribunalul apreciază că cererea reclamantei este fondata in parte, urmând sa o admită ca atare si sa dispună anularea in parte a actelor administrative menționate, in sensul ea reclamanta datorează suma de lei reprezentând impozit pe venit pentru anul fiscal 2003, in loc de lei si sa exonereze de plata sumei de lei reprezentând impozit pe profit pentru anul fiscal 2003.

Insa, contrar susținerilor reclamantei din acțiunea introductiva si concluziile scrise, in temeiul disp. art. 111 Cod procedura civila capătul de cerere privind constatarea faptului ca aceasta se incadreaza in regimul de impozitare specific microintreprinderilor in cota de 1,5% impozit pe venit este nefondat, cu consecința respingerii lui.

Pentru aceleași considerente, Tribunalul va obliga parata sa plătească reclamantei sumele de lei reprezentând impozit pe profit nedatorat pentru anul fiscal 2003 si de lei reprezentând dobânda legala pentru perioada2004-.....2005.

In baza disp. art. 274 alin. 1 Cod procedura civila, Tribunalul o va obliga pe parata - ca parte căzuta in pretenții - sa plătească reclamantei cheltuielile de judecata efectuate in cauza in suma totala de lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea, înregistrată la Tribunalul Galați - Secția Comercială, Maritimă și Fluvială și de Contencios Administrativ sub nr. 340/2005 din 25 martie 2005, formulată de reclamanta SC XXXXXXXX SRL Galați, prin administrator unic Doru Dănăilă în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE GALAȚI și în consecință;

Dispune anularea în parte a Raportului privind rezultatele inspecției fiscale nr..... .. 2004, Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală din 2004 și Deciziei nr....din 2005, emise de pârâtă, în sensul ca pârâta datorează suma de

..... lei reprezentând impozit pe venit pentru anul fiscal 2003, în loc de lei.

Exonerează reclamanta de plata sumei de lei reprezentând impozit pe profit pentru anul fiscal 2003.

Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Galați să restituie reclamantei suma de lei reprezentând impozit pe profit nedatorat pentru anul fiscal 2003.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de lei reprezentând dobândă legală.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de lei (... RON) reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de.....2005.

PREȘEDINTE,

ZZZZZZZZZZ